

สนธิสัญญา
ว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน
ระหว่าง
ราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ราชอาณาจักรไทยและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (ต่อไปนี้จะเรียกว่า คู่ภาคี)
ปรารถนาที่จะส่งเสริมความร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพระหว่างประเทศทั้งสองในการป้องกัน
และการปราบปรามอาชญากรรม บนพื้นฐานของความเคารพต่ออธิปไตย ความเท่าเทียมกันและผล
ประโยชน์ซึ่งกันและกัน โดยการทำสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดน
ได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

ข้อ 1

ข้อผูกพันในการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

โดยสอดคล้องกับบทบัญญัติที่ระบุไว้ในสนธิสัญญานี้ คู่ภาคีตกลงที่จะส่งให้แก่กันและ
กัน ซึ่งตัวบุคคลที่พบในดินแดนของคู่ภาคีฝ่ายหนึ่ง ซึ่งถูกต้องการตัวเพื่อการฟ้องร้อง การพิจารณาคดี
หรือเพื่อการกำหนดหรือดำเนินการลงโทษในดินแดนของคู่ภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง สำหรับการกระทำความผิดที่
ส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้

ข้อ 2

ความผิดที่ส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้

1. เพื่อความมุ่งประสงค์ของสนธิสัญญานี้ ความผิดที่ส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้คือ ความผิด
ซึ่งลงโทษได้ตามกฎหมายของคู่ภาคี โดยโทษจำคุกหรือการกักขังในรูปแบบอื่นเป็นระยะเวลามากกว่า
หนึ่งปี หรือโดยโทษที่หนักกว่า
2. ในกรณีที่ต้องการขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนเกี่ยวข้องกับบุคคลที่ถูกลงโทษจำคุก หรือกักขัง
ในรูปแบบอื่น โดยศาลของภาคีที่ร้องขอ สำหรับความผิดที่ส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ จะให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนกัน
ได้ หากระยะเวลาของโทษที่จะต้องรับต่อตามคำพิพากษาเหลืออยู่อย่างน้อยหกเดือน
3. เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อนี้ การวินิจฉัยว่าความผิดใดเป็นความผิดตามกฎหมาย
ของคู่ภาคี จะไม่คำนึงว่ากฎหมายของคู่ภาคีได้กำหนดให้การกระทำที่ก่อให้เกิดความผิดนั้นอยู่ใน
ประเภทเดียวกัน หรือได้เรียกชื่อความผิดเป็นอย่างเดียวกันหรือไม่ก็ตาม
4. เมื่อให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนสำหรับความผิดที่ส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ความผิดหนึ่ง
แล้ว อาจจะให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนในความผิดอื่นซึ่งระบุไว้ในคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนที่เป็นไป
ตามเงื่อนไขสำหรับการส่งผู้ร้ายข้ามแดน แม้ว่าจะไม่เข้าเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับระยะเวลาของโทษหรือคำสั่ง
กักขังที่ระบุไว้ในวรรค 1 และ 2 ของข้อนี้

ข้อ 3

เหตุสำหรับการปฏิเสธไม่ส่งผู้ร้ายข้ามแดน

การส่งผู้ร้ายข้ามแดนจะไม่ได้รับการอนุมัติภายใต้สนธิสัญญานี้ในสถานการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

- (1) ภาคิที่ไ้รับการร้องขอพิจารณาว่าความผิดที่ขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนโดยภาคิที่ร้องขอเป็นความผิดทางการเมือง ความผิดทางการเมืองในที่นี้จะไม่รวมถึงการปลงชีวิตหรือการพยายามปลงชีวิตหรือการประทุษร้ายต่อร่างกายของประมุขแห่งรัฐหรือหัวหน้ารัฐบาลหรือสมาชิกในครอบครัวของบุคคลดังกล่าว
- (2) ภาคิที่ไ้รับการร้องขอมีเหตุผลหนักแน่นในอันที่จะสันนิษฐานว่าคำร้องขอส่งผู้ร้ายข้ามแดนมุ่งประสงค์ที่จะดำเนินคดี หรือดำเนินการลงโทษต่อบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัว โดยมีสาเหตุจากเชื้อชาติ ศาสนา สัญชาติ หรือความเห็นทางการเมืองของบุคคลนั้น หรือว่าสถานะของบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัวเพื่อดำเนินคดีทางศาลจะถูกกระทบโดยสาเหตุดังกล่าวข้างต้น
- (3) ความผิดที่ขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนเป็นความผิดเพียงเฉพาะตามกฎหมายทางทหารของภาคิที่ร้องขอ และมีใช่เป็นความผิดตามกฎหมายอาญาของภาคิดังกล่าว
- (4) การฟ้องร้องหรือการดำเนินการลงโทษสำหรับความผิดที่ขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน นั้นต้องห้ามโดยเหตุที่บัญญัติไว้ตามกฎหมายของคู่ภาคิฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอายุความ
- (5) ภาคิที่ไ้รับการร้องขอได้มีคำพิพากษาต่อบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัวสำหรับความผิดเดียวกันก่อนมีคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน

ข้อ 4

เหตุสำหรับการใช้ดุลยพินิจปฏิเสธการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

การส่งผู้ร้ายข้ามแดนอาจถูกปฏิเสธภายใต้สนธิสัญญานี้ในสถานการณ์อย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

- (1) ภาคิที่ไ้รับการร้องขอนี้ขัดอำนาจตามกฎหมายเหนือความผิดที่อ้างถึงในคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนและจะดำเนินคดีต่อบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัว
- (2) ในกรณีพิเศษ ภาคิที่ไ้รับการร้องขอแม้จะได้ตระหนักถึงความรุนแรงของความผิด และผลประโยชน์ของภาคิที่ร้องขอแล้ว ยังเห็นว่า การส่งผู้ร้ายข้ามแดนอาจไม่สอดคล้องกับข้อพิจารณาด้ำนมนุษยธรรมอันสืบเนื่องมาจากสภาพการณ์ส่วนบุคคลของบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัว
- (3) ภาคิที่ไ้รับการร้องขอกำลังดำเนินคดีต่อบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัวสำหรับความผิดเดียวกัน

ข้อ 5

การส่งคนชาติข้ามแดน

1. คู่ภาคีแต่ละฝ่ายมีสิทธิที่จะปฏิเสธไม่ส่งคนชาติของตนข้ามแดน
2. หากการส่งผู้ร้ายข้ามแดนไม่ได้รับการอนุมัติตามวรรค 1 ของข้อนี้ ภาคีที่ได้รับการร้องขอจะต้องเสนอคดีนั้นให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของตนเพื่อฟ้องคดีต่อไปตามคำร้องขอของภาคีที่ร้องขอ เพื่อความมุ่งประสงค์นี้ ภาคีที่ร้องขอจะต้องส่งเอกสารและพยานหลักฐานเกี่ยวกับคดีให้แก่ภาคีที่ได้รับการร้องขอ
3. แม้จะมีวรรค 2 ของข้อนี้บัญญัติไว้ ภาคีที่ได้รับการร้องขอไม่ต้องเสนอคดีนั้นต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของตนเพื่อฟ้องคดี หากภาคีที่ได้รับการร้องขอไม่มีเขตอำนาจเหนือความผิดนั้น

ข้อ 6

ช่องทางการติดต่อ

เพื่อความมุ่งประสงค์ของสนธิสัญญานี้ คู่ภาคีจะติดต่อกันผ่านช่องทางการทูต เว้นแต่จะมีระบุไว้เป็นอย่างอื่นในสนธิสัญญานี้

ข้อ 7

คำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนและเอกสารที่ต้องการ

1. คำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนจะกระทำเป็นลายลักษณ์อักษร และจะต้องแนบเอกสารต่อไปนี้
 - (ก) เอกสาร คำแถลง หรือพยานหลักฐานอื่น ๆ เพียงพอที่จะระบุพรรณาสันฐาน และที่อยู่ที่อยู่ที่เป็นไปได้ของบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัว
 - (ข) คำแถลงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับคดี
 - (ค) บทบัญญัติของกฎหมายที่ระบอบสำคัญและที่กำหนดฐานความผิดที่ขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน
 - (ง) บทบัญญัติของกฎหมายที่กำหนดโทษสำหรับความผิด และ
 - (จ) บทบัญญัติของกฎหมายที่กำหนดอายุความเพื่อการฟ้องร้อง หรือเพื่อการดำเนินการลงโทษสำหรับความผิด หากมี
2. คำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนเกี่ยวกับบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัวเพื่อการฟ้องร้องจะต้องแนบ
 - (ก) สำเนาหมายจับที่ออกโดยผู้พิพากษา หรืออัยการ หรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจอื่นของภาคีที่ร้องขอ
 - (ข) พยานหลักฐานซึ่งให้เหตุผลของการจับและการให้มีการดำเนินคดีต่อบุคคลดังกล่าวรวมถึงพยานหลักฐานที่ชี้ให้เห็นว่าบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัวเป็นบุคคลเดียวกันกับที่ระบุไว้ในหมายจับ

3. เมื่อคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนเกี่ยวกับบุคคลที่ถูกพิพากษาว่ากระทำผิด จะต้องแนบเอกสารเพิ่มเติมจากเอกสารที่ระบุไว้ในวรรค 1 ของข้อนี้ ดังต่อไปนี้

- (ก) สำเนาคำพิพากษาของศาลของภาคที่ร้องขอ
- (ข) พยานหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัวเป็นบุคคลเดียวกันกับที่อ้างถึงในคำพิพากษาว่ากระทำผิด และ
- (ค) คำแถลงที่แสดงว่าได้มีการรับโทษตามคำพิพากษาไปแล้วเพียงใด

4. เอกสารทั้งหมดที่นำเสนอโดยรัฐที่ร้องขอตามบทบัญญัติของสนธิสัญญานี้ จะมีลายมือชื่อหรือตราประทับอย่างเป็นทางการ พร้อมแนบคำแปลเป็นภาษาของภาคที่ได้รับการร้องขอหรือภาษาอังกฤษหรือฝรั่งเศส

ข้อ 8

ข้อเสนอสืบค้นเพิ่มเติม

หากภาคที่ได้รับการร้องขอพิจารณาเห็นว่า ข้อเสนอสืบค้นที่เสนอมานี้เพื่อสนับสนุนคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนไม่เพียงพอตามสนธิสัญญานี้ในอันที่จะพิจารณานุมัติการส่ง ภาคีฝ่ายนั้นอาจเรียกข้อเสนอสืบค้นเพิ่มเติมภายในระยะเวลาที่กำหนด หากภาคที่ร้องขอไม่สามารถส่งมอบข้อเสนอสืบค้นเพิ่มเติมภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าภาคีนั้นเพิกถอนคำร้องขอของตนโดยสมัครใจ อย่างไรก็ตาม ภาคีที่ร้องขอย่อมไม่ถูกตัดสิทธิในการที่จะทำคำร้องขอใหม่เพื่อวัตถุประสงค์เดิม

ข้อ 9

การจับกุมชั่วคราว

1. ในกรณีเร่งด่วน คู่ภาคีฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอคู่ภาคีอีกฝ่ายหนึ่งให้จับกุมบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัวไว้ชั่วคราวได้ คำขอให้จับกุมตัวชั่วคราวจะกลายเป็นสายลักษณะอักษรโดยส่งไปยังภาคีที่ได้รับการร้องขอผ่านช่องทางทางการทูต หรือโดยผ่านองค์การตำรวจสากล

2. คำร้องขอจะประกอบด้วย รูปพรรณของบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัว ที่อยู่ของบุคคลนั้น หากรู้ คำแถลงย่อเกี่ยวกับข้อเท็จจริงในคดี คำแถลงว่าได้มีหมายจับหรือได้มีคำพิพากษาว่ากระทำผิดสำหรับบุคคลนั้นตั้งระบุไว้ในข้อ 7 และคำแถลงว่าจะได้ส่งคำร้องขอให้ส่งบุคคลดังกล่าวข้ามแดนตามมา

3. จะมีการแจ้งผลของคำร้องขอแก่ภาคีที่ร้องขอโดยไม่ชักช้า

4. การจับกุมชั่วคราวจะสิ้นสุดลง หากภายในระยะเวลาหกสิบวันหลังการจับกุมบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัว เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของภาคีที่ได้รับการร้องขอยังมีได้รับคำร้องขออย่างเป็นทางการให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนและเอกสารสนับสนุนที่จำเป็นตามข้อ 7

5. การที่การจับกุมชั่วคราวสิ้นสุดลงตามวรรค 4 ของข้อนี้ จะไม่เป็นอุปสรรคต่อการส่งบุคคลดังกล่าวข้ามแดน หากมีการส่งคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนและเอกสารสนับสนุนที่ระบุไว้ในข้อ 7 ตามมาในภายหลัง

ข้อ 10

การส่งมอบตัวบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัว

1. ภาคิที่ไ้รับการร้องขอจะแจ้งโดยไม้ช้กข้ผ่านช่องทางการทูตให้ภาคิที่ร้องขอทราบถึงการวินิจฉัยของตนเกี่ยวกับคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน
2. หากการส่งผู้ร้ายข้ามแดนไ้รับการอนุมัติ ภาคิที่ไ้รับการร้องขอและภาคิที่ร้องขอจะวินิจฉัยโดยการปรึกษาหารือถึงเรื่องการค้าเนินการส่งผู้ร้ายข้ามแดน
3. ภาคิที่ไ้รับการร้องขอต้องให้เหตุผลในการปฏิเสธคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนบางส่วนหรือทั้งหมด
4. จะถือว่าภาคิที่ร้องขอได้เพิกถอนคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน หากมิไ้รับตัวบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัวภายในสิบห้าวันหลังจากวันที่ได้ตกลงเรื่องการค้าเนินการส่งผู้ร้ายข้ามแดนแล้ว เว้นแต่จะไ้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นตามวรรค 5 ของข้อนี้ ภาคิที่ไ้รับการร้องขอจะปล่อยตัวบุคคลนั้นเป็นอิสระทันที และอาจจะปฏิเสธการส่งผู้ร้ายข้ามแดนสำหรับความผิดเดียวกันนั้นไ้
5. หากคู่ภาคิฝ่ายหนึ่งไม่อาจมอบหรือรับตัวบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัวภายในเวลาที่ตกลงกันด้วยเหตุที่อยู่นอกเหนือการควบคุมของตน ให้แจ้งให้คู่ภาคิอีกฝ่ายหนึ่งทราบ คู่ภาคิจะวินิจฉัยโดยการปรึกษาหารือถึงเรื่องการค้าเนินการส่งผู้ร้ายข้ามแดนกันใหม่ และให้นำข้อบทตามวรรค 4 ของข้อนี้มาใช้บังคับ

ข้อ 11

การเลือกรวมมอบตัวและการมอบตัวชั่วคราว

1. เมื่อบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัวกำลังถูกดำเนินคดีหรือกำลังรับโทษในภาคิที่ไ้รับการร้องขอในความผิดนอกเหนือไปจากความผิดซึ่งขอให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ภาคิที่ไ้รับการร้องขออาจมอบตัวบุคคลดังกล่าว หรือเลือกรวมมอบตัวออกไปจนกระทั่งการค้าเนินคดีเสร็จสิ้นลง หรือไ้มีการรับโทษตามคำพิพากษาทั้งหมดหรือบางส่วนแล้ว ภาคิที่ไ้รับการร้องขอจะแจ้งแก่ภาคิที่ร้องขอเกี่ยวกับการเลือกรวมมอบตัว
2. ภายในขอบเขตที่กฎหมายอนุญาต และในกรณีบุคคลอยู่ในข่ายจะถูกส่งข้ามแดนไ้ ภาคิที่ไ้รับการร้องขออาจมอบตัวบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัวเป็นการชั่วคราวให้แก่ภาคิที่ร้องขอเพื่อวัตถุประสงค์ในการฟ้องร้องตามเงื่อนไขที่จะตกลงกันระหว่างคู่ภาคิ ทั้งนี้ บุคคลที่ถูกส่งตัวกลับมายังภาคิที่ไ้รับการร้องขอหลังจากการมอบตัวชั่วคราว อาจถูกมอบตัวคืนในที่สุดให้ภาคิที่ร้องขอเพื่อจะรับโทษตามคำพิพากษาที่กำหนด โดยเป็นไปตามบทบัญญัติของสนธิสัญญานี้

ข้อ 12

คำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนจากหลายรัฐ

หากมีคำร้องขอให้ส่งบุคคลคนเดียวกันข้ามแดนจากคู่ภาคิฝ่ายหนึ่งและจากรัฐที่สามอีกหนึ่งรัฐหรือมากกว่า ภาคิที่ไ้รับการร้องขออาจตัดสินใจว่าจะส่งบุคคลนั้นข้ามแดนให้ตามคำขอใดก็ได้

ข้อ 13

หลักเกณฑ์ว่าด้วยการพิจารณาความผิดเฉพาะเรื่อง

1. บุคคลที่ถูกส่งตัวข้ามแดนภายใต้สนธิสัญญานี้ จะไม่ถูกควบคุมตัว พิจารณาคดีหรือลงโทษในดินแดนของภาคที่ร้องขอสำหรับความผิดอื่นนอกเหนือจากความผิดที่อนุญาตให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน และจะไม่ถูกส่งตัวข้ามแดนโดยภาคที่ร้องขอไปยังรัฐที่สาม นอกจาก

ก) บุคคลนั้นได้ออกจากดินแดนของภาคที่ร้องขอภายหลังการส่งผู้ร้ายข้ามแดน และได้กลับเข้าไปใหม่โดยสมัครใจ

ข) บุคคลนั้นมิได้ออกไปจากดินแดนของภาคที่ร้องขอภายในสามสิบวันภายหลังจากที่มีอิสระที่จะกระทำเช่นนั้น หรือ

ค) ภาคที่ได้รับการร้องขอให้ความยินยอมกับการคุมขัง การพิจารณาคดีหรือการลงโทษบุคคลนั้นสำหรับความผิดอื่นนอกจากความผิดที่อนุญาตให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน หรือกับการส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้แก่รัฐที่สาม เพื่อความมุ่งประสงค์นี้ ภาคที่ได้รับการร้องขออาจขอให้มีการส่งเอกสารหรือคำแถลงซึ่งระบุไว้ในข้อ 7 รวมถึงค่าให้การของบุคคลที่ถูกส่งตัวข้ามแดนที่เกี่ยวข้องกับความผิดนั้น

2. บทบัญญัติเหล่านี้จะไม่ใช้บังคับกับความผิดที่กระทำขึ้นภายหลังการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

ข้อ 14

การส่งมอบทรัพย์สิน

1. เท่าที่กฎหมายของตนอนุญาตไว้ และเมื่อได้รับการร้องขอจากภาคที่ร้องขอ ภาคที่ได้รับการร้องขอจะยึดและจะส่งมอบทรัพย์สินพร้อมกับการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

ก) ที่อาจต้องใช้เป็นพยานหลักฐาน หรือ

ข) ที่ได้มาโดยผลของการกระทำความผิด และพบอยู่ในความครอบครองของบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัวในขณะที่ถูกจับกุมหรือค้นพบในภายหลัง

2. ทรัพย์สินที่ระบุไว้ในวรรค 1 ของข้อนี้จะส่งมอบให้ ถึงแม้ว่าการส่งผู้ร้ายข้ามแดนซึ่งได้อนุมัติแล้วไม่สามารถที่จะดำเนินการส่งได้ เนื่องจากบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัวตาย หายสาบสูญ หรือหลบหนีไป

3. เมื่อทรัพย์สินดังกล่าวจะต้องถูกยึดหรืออุกฤษในดินแดนของภาค ที่ได้รับการร้องขอ ภาคที่ได้รับการร้องขออาจยึดทรัพย์สินนั้นไว้เป็นการชั่วคราว หรือส่งมอบให้โดยมีเงื่อนไขว่าจะส่งทรัพย์สินนั้นคืนเพื่อให้ในคดีอาญาที่กำลังดำเนินอยู่

4. สิทธิใดๆ ในทรัพย์สินดังกล่าวซึ่งภาคที่ได้รับการร้องขอหรือรัฐหรือบุคคลอื่นใดอาจได้มานั้นจะได้รับความคุ้มครอง ในกรณีที่มีสิทธิดังกล่าวนี้มีอยู่ ทรัพย์สินนั้นจะถูกคืนตามคำร้องขอโดยไม่มีคิดค่าภาระใดๆ ให้แก่ภาคที่ได้รับการร้องขอโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ภายหลังการพิจารณาคดี

ข้อ 15

การผ่านแดน

1. เมื่อบุคคลจะถูกส่งข้ามแดนจากรัฐที่สามให้คู่ ภาศิฝ่ายหนึ่งผ่านดินแดนของคู่ภาศิฝ่ายอีกฝ่ายหนึ่ง คู่ภาศิฝ่ายแรกต้องร้องขอต่อคู่ภาศิฝ่ายหลังเพื่อขออนุญาต ในกรณีที่ใช้การขนส่งทางอากาศและมีได้มีการกำหนดที่จะลงจอดในดินแดนของคู่ภาศิฝ่ายหนึ่ง ไม่จำเป็นต้องได้รับการอนุญาตเช่นนั้น
2. ภาศิฝ่ายที่ได้รับการร้องขอจะอนุญาตตามคำร้องขอให้ผ่านแดนที่กระทำโดยคู่ภาศิฝ่ายอีกฝ่ายหนึ่ง หากคำร้องขอนั้นไม่ต้องห้ามตามกฎหมายของตน

ข้อ 16

การแจ้งผลการดำเนินการ

ภาศิฝ่ายที่ร้องขอจะแจ้งให้ภาศิฝ่ายที่ได้รับการร้องขอในเวลาอันควรถึงข้อสนเทศเกี่ยวกับการฟ้องร้อง การพิจารณาคดี และการดำเนินการลงโทษต่อบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัวหรือการส่งบุคคลนั้นข้ามแดนต่อไปยังรัฐที่สาม

ข้อ 17

การช่วยเหลือและค่าใช้จ่าย

1. ภาศิฝ่ายที่ได้รับการร้องขอจะปรากฏตัวในนามภาศิฝ่ายที่ร้องขอเพื่อดำเนินการตามกระบวนการที่เกิดจากคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน
2. ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในดินแดนของภาศิฝ่ายที่ได้รับการร้องขอจากการดำเนินการส่งผู้ร้ายข้ามแดนจวบจนถึงเวลาส่งมอบตัวบุคคลซึ่งจะถูกส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้เป็นภาระของภาศิฝ่ายนั้น

ข้อ 18

ความสัมพันธ์กับอนุสัญญาพหุภาศิ

สนธิสัญญานี้จะไม่กระทบกระเทือนสิทธิและพันธกรณีที่คู่ภาศิฝ่ายมีอยู่ตามอนุสัญญาพหุภาศิใดๆ

ข้อ 19

การระงับข้อพิพาท

ข้อพิพาทใดที่เกิดขึ้นจากการใช้หรือการตีความสนธิสัญญานี้ให้ระงับโดยการปรึกษาหารือหรือการเจรจา

ข้อ 20

การสัตยาบัน การมีผลใช้บังคับ และระยะเวลา

1. สนธิสัญญานี้จะต้องได้รับการสัตยาบัน สัตยาบันสารจะแลกเปลี่ยนกันที่เวียงจันทน์ สนธิสัญญานี้จะมีผลใช้บังคับสามสัปดาห์หลังจากวันแลกเปลี่ยนสัตยาบันสาร

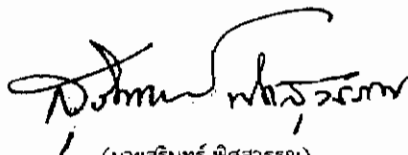
2. คู่ภาคีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจบอกเลิกสนธิสัญญานี้เมื่อใดก็ได้ โดยแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรให้ภาคีอีกฝ่ายหนึ่งทราบโดยผ่านช่องทางทางการทูต สนธิสัญญานี้จะยังคงมีผลใช้บังคับต่อไปอีกเพียงหกเดือนหลังจากวันที่คู่ภาคีอีกฝ่ายหนึ่งได้รับการแจ้งดังกล่าว การบอกเลิกจะไม่กระทบกระเทือนต่อกระบวนการส่งผู้ร้ายข้ามแดนใด ๆ ซึ่งได้เริ่มขึ้นก่อนที่จะมีการแจ้งดังกล่าว

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างท้ายซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องจากรัฐแต่ละฝ่ายได้ลงนามสนธิสัญญานี้

ทำคู่กันเป็นสองฉบับ ณ กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 5 มีนาคม 2542 เป็นภาษาไทย ลาว และ อังกฤษ ภาษาไทยและลาวถูกต้องเท่าเทียมกัน ในกรณีที่มีความแตกต่างกันในการตีความ ให้ใช้ฉบับภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์

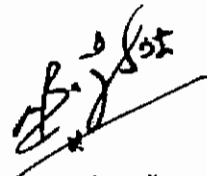
สำหรับราชอาณาจักรไทย

สำหรับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

(นายสุรินทร์ พิศสุวรรณ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

(นายสมสะหวาด เล่งสะหวัด)

รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงการต่างประเทศ

ສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ

ລະຫວ່າງ

ລາຊະອານາຈັກໄທ

ແລະ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ລາຊະອານາຈັກໄທ ແລະ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ຕໍ່ໄປນີ້ເອີ້ນວ່າ "ຄູ່ພາຄີ"; ດ້ວຍຄວາມປາດຖະໜາ ຈະສົ່ງເສີມການພົວພັນຮ່ວມມືຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ລະຫວ່າງ ປະເທດທັງສອງ. ໃນດ້ານການກັນ ແລະ ປາບປາມອາຊະຍາກຳຮ່ວມກັນ ບົນພື້ນຖານການເຄົາລົບອະທິປະໄຕຂອງກັນ ແລະ ກັນ, ສະເໝີພາບ ແລະ ຕ່າງຝ່າຍຕ່າງໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ, ເພື່ອວັດຖຸປະສົງດັ່ງກ່າວ ຈຶ່ງໄດ້ເຮັດສິນທິສັນຍາ ວ່າດ້ວຍການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນນີ້ຂຶ້ນ.

ໄດ້ຕົກລົງກັນດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

ມາດຕາ 1

ຂໍ້ຕູກພັນໃນການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ

ໂດຍສອດຄ່ອງກັບບົດບັນຍັດ ທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນສິນທິສັນຍາສະບັບນີ້, ຄູ່ພາຄີ ຕົກລົງຈະສົ່ງໃຫ້ກັນ ແລະ ກັນ ບຸກຄົນທີ່ໄດ້ເອົາຕົວລົບໜີເຂົ້າໄປລີ້ຊ່ອນ ຫລື ໄດ້ພົບຕົວໃນດິນແດນ ຂອງຄູ່ພາຄີອີກຝ່າຍໜຶ່ງ ຊຶ່ງມີຄວາມຕ້ອງການຕົວ ເພື່ອທຳການຮ້ອງຟ້ອງ ແລະ ດຳເນີນການຕັດສິນລົງໂທດ ຫລື ປະຕິບັດໂທດ ໃນດິນແດນ ຂອງຄູ່ພາຄີອີກຝ່າຍໜຶ່ງ ຍ້ອນການກະທຳຜິດໃນສະຖານໃດສະຖານໜຶ່ງ ທີ່ພາໃຫ້ສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນໄດ້.

ມາດຕາ 2

ການກະທຳຜິດ ທີ່ຈະພາໃຫ້ສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນໄດ້

1. ໃນສິນທິສັນຍາສະບັບນີ້ ການກະທຳຜິດທີ່ພາໃຫ້ສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນໄດ້ ແມ່ນການກະທຳຜິດ ທີ່ກົດໝາຍ ຂອງຄູ່ພາຄີ ໄດ້ກຳນົດໂທດຕັດອິດສະລະພາບ ຫຼື ການກັກຂັງ ໃນຮູບການອື່ນ ເປັນໄລຍະເວລາເກີນກ່ວາໜຶ່ງປີ ຫຼື ໂທດທີ່ໜັກກ່ວານັ້ນ.
2. ການຮ້ອງຂໍໃຫ້ສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ສຳລັບບຸກຄົນ ທີ່ຖືກລົງໂທດຕັດອິດສະລະພາບ ຫຼື ກັກຂັງໃນຮູບການອື່ນ ໂດຍສານ ຂອງຄູ່ພາຄີນັ້ນ ກໍຈະສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນໃຫ້ ຖ້າຫາກວ່າໄລຍະເວລາຂອງການປະຕິບັດໂທດ ຫຼື ການກັກຂັງ ໃນຮູບການອື່ນ ຫາກຍັງເຫຼືອບໍ່ຕ່ຳກ່ວາທົກເດືອນ.
3. ການກຳນົດວ່າ ພຶດຕິກຳໃດໜຶ່ງເປັນການກະທຳຜິດຕາມກົດໝາຍ ຂອງຄູ່ພາຄີ ຈະບໍ່ຂຶ້ນກັບວ່າ ກົດໝາຍ ຂອງຄູ່ພາຄີ ໄດ້ກຳນົດວ່າພຶດຕິກຳ ທີ່ເປັນການກະທຳຜິດນັ້ນ ແມ່ນໃນປະເພດດຽວກັນ ຫຼື ໄດ້ເອີ້ນຊື່ການກະທຳຜິດນັ້ນຄືກັນ ຫຼື ບໍ່ກໍຕາມ.

ມາດຕາ 5

ການສົ່ງຄືນມີສັນຊາດຂອງຕົນຂ້າມແດນ

1. ຄູ່ພາຄີແຕ່ລະຝ່າຍ ມີສິດທີ່ຈະປະຕິເສດ ບໍ່ສົ່ງຄືນມີສັນຊາດຂອງຕົນຂ້າມແດນ.
2. ຖ້າວ່າການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ຫາກບໍ່ໄດ້ຮັບການອະນຸມັດ ຕາມຂໍ້ 1 ຂອງມາດຕານີ້ ຄູ່ພາຄີທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ ຈະຕ້ອງສະເໜີຄະດີນັ້ນ ໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ຜູ້ມີສິດອຳນາດຂອງຕົນ ເພື່ອຮ້ອງຟ້ອງ ແລະ ດຳເນີນຄະດີຢູ່ສານ ຕາມຄຳຮ້ອງຂໍຂອງຄູ່ພາຄີທີ່ຮ້ອງຂໍ. ເພື່ອຈຸດປະສົງນີ້ ຄູ່ພາຄີທີ່ຮ້ອງຂໍ ຈະຕ້ອງສົ່ງເອກະສານ ແລະ ຂໍ້ມູນຫຼັກຖານ ກ່ຽວກັບຄະດີໃຫ້ແກ່ຄູ່ພາຄີ ທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ.
3. ເຖິງຈະໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 2 ເທິງນີ້ກໍຕາມ ຄູ່ພາຄີທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ ກໍຈະບໍ່ສະເໜີຄະດີນັ້ນຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ຜູ້ມີສິດອຳນາດຂອງຕົນ ເພື່ອຮ້ອງຟ້ອງ ແລະ ດຳເນີນຄະດີຢູ່ສານ ຖ້າຫາກວ່າຄູ່ພາຄີ ທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍນັ້ນ ບໍ່ມີສິດອຳນາດພິຈາລະນາການກະທຳຜິດນັ້ນ.

ມາດຕາ 6

ວິທີການພົວພັນ

ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ ຄູ່ພາຄີ ຈະພົວພັນກັນໂດຍຜ່ານທາງການທູດ ເວັ້ນເສຍແຕ່ສົນທິສັນຍານີ້ ຫາກໄດ້ກຳນົດໄວ້ຢ່າງອື່ນ.

ມາດຕາ 7

ຄຳຮ້ອງຂໍ ແລະ ເອກະສານປະກອບໃຫ້ສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ

1. ຄຳຮ້ອງຂໍໃຫ້ສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ຈະຕ້ອງເຮັດເປັນລາຍລັກອັກສອນ ປະກອບດ້ວຍເອກະສານດັ່ງນີ້ :
 - ກ. ເອກະສານຊີ້ແຈງ ຫຼື ຂໍ້ມູນຫຼັກຖານອື່ນໆ ກ່ຽວກັບຮູບປະພັນ ແລະ ທີ່ຢູ່ ທີ່ສາມາດຮູ້ໄດ້ ຂອງບຸກຄົນທີ່ຖືກຂໍໃຫ້ສົ່ງຕົວ;
 - ຂ. ຄຳຊີ້ແຈງ ກ່ຽວກັບເຫດການຕົວຈິງຂອງຄະດີ;
 - ຄ. ບົດບັນຍັດຂອງກົດໝາຍ ທີ່ກຳນົດອົງປະກອບອັນສຳຄັນຂອງການກະທຳຜິດ ແລະ ສະຖານການກະທຳຜິດ ທີ່ຂໍໃຫ້ສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ;
 - ງ. ບົດບັນຍັດຂອງກົດໝາຍ ທີ່ກຳນົດໂທດ ກ່ຽວກັບການກະທຳຜິດ;
 - ຈ. ບົດບັນຍັດຂອງກົດໝາຍ ທີ່ກຳນົດອາຍຸຄວາມໃນການຮ້ອງຟ້ອງ ທລີ ໃນການປະຕິບັດໂທດກ່ຽວກັບການກະທຳຜິດຖ້າຫາກມີ.
2. ຄຳຮ້ອງຂໍໃຫ້ສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ກ່ຽວກັບບຸກຄົນທີ່ຖືກຂໍໃຫ້ສົ່ງຕົວ ເພື່ອການຮ້ອງຟ້ອງ ຈະຕ້ອງປະກອບດ້ວຍ :
 - ກ. ສຳເນົາຄຳສັ່ງຈັບຕົວ ທີ່ອອກໂດຍໄອຍະການ ຫຼື ຜູ້ພິພາກສາ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ຜູ້ມີສິດອຳນາດອື່ນ ຂອງຄູ່ພາຄີທີ່ຮ້ອງຂໍ;
 - ຂ. ຂໍ້ມູນຫຼັກຖານ ທີ່ເປັນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ການຈັບຕົວ ແລະ ການດຳເນີນຄະດີຢູ່ສານຕໍ່ບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ ລວມເຖິງຂໍ້ມູນຫຼັກຖານ ທີ່ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ບຸກຄົນທີ່ຖືກຂໍໃຫ້ສົ່ງຕົວນັ້ນ ເປັນບຸກຄົນດຽວກັນ ກັບທີ່ກ່າວໄວ້ໃນຄຳສັ່ງຈັບຕົວ.

3. ເມື່ອຄຳຮ້ອງຂໍໃຫ້ສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນກ່ຽວຂ້ອງກັບບຸກຄົນ ທີ່ຖືກຕັດສິນ ແລະ ຄຳຕັດສິນທີ່ໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດ ຫລື ຄຳພິພາກສາວ່າ ເປັນຜູ້ກະທຳຜິດ ຈະຕ້ອງປະກອບເອກະສານເພີ່ມເຕີມອີກ ນອກຈາກເອກະສານທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນຂໍ້ 1 ເທິງນີ້:
 - ກ. ສຳເນົາຄຳຕັດສິນທີ່ໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດ ຫລື ຄຳພິພາກສາຂອງຄູ່ພາຄີທີ່ຮ້ອງຂໍ;
 - ຂ. ຂໍ້ມູນຫລັກຖານທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ບຸກຄົນທີ່ຖືກຂໍໃຫ້ສົ່ງຕົວເປັນບຸກຄົນດຽວກັນກັບທີ່ໄດ້ອ້າງເຖິງ ໃນຄຳຕັດສິນທີ່ໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດ ຫລື ຄຳພິພາກສາວ່າ ໄດ້ກະທຳຜິດ;
 - ຄ. ໃບຢັ້ງຢືນກຳນົດເວລາໃນການປະຕິບັດໂທດຜ່ານມາ ຕາມຄຳຕັດສິນທີ່ໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດ ຫລື ຄຳພິພາກສາ.
4. ເອກະສານທັງໝົດ ທີ່ນຳສົ່ງໂດຍຄູ່ພາຄີທີ່ຮ້ອງຂໍ ຕາມບົດບັນຍັດຂອງສົນທິສັນຍາລະບັບນີ້ ຈະຕ້ອງລົງນາມເຊັນ ແລະ ປະທັບຕາຢ່າງເປັນທາງການ ພ້ອມດ້ວຍບົດແປເປັນພາສາຂອງຄູ່ພາຄີທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ ຫລື ເປັນພາສາອັງກິດ ຫລື ຝລັ່ງ.

ມາດຕາ 8

ຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ

ຖ້າຫາກວ່າຄູ່ພາຄີທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ ໄດ້ພິຈາລະນາເຫັນວ່າ ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ສະເໜີມາເພື່ອປະກອບໃສ່ຄຳຮ້ອງຂໍໃຫ້ສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ຍັງບໍ່ທັນພຽງພໍທີ່ຈະພາໃຫ້ສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນໄດ້ຕາມສົນທິສັນຍານີ້ ຄູ່ພາຄີຝ່າຍດັ່ງກ່າວ ອາດຈະຮຽກຮ້ອງຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມພາຍໃນໄລຍະເວລາຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້. ຖ້າວ່າຄູ່ພາຄີທີ່ຮ້ອງຂໍ ຫາກບໍ່ສາມາດສົ່ງມອບຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມດັ່ງກ່າວໄດ້ ພາຍໃນໄລຍະເວລາຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃຫ້ຖືວ່າ ຄູ່ພາຄີຝ່າຍນັ້ນໄດ້ຖອນຄຳຮ້ອງຂໍຂອງຕົນ ດ້ວຍຄວາມສະໝັກໃຈ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ ຄູ່ພາຄີທີ່ຮ້ອງຂໍຈະບໍ່ຖືກຕັດສິດໃນການທີ່ຈະເຮັດຄຳຮ້ອງຂໍໃໝ່ ເພື່ອຈຸດປະສົງເດີມ.

ມາດຕາ 9

ການກັກຕົວຊົ່ວຄາວ

1. ໃນກໍລະນີຮີບດ່ວນ ຄູ່ພາຄີຝ່າຍນຶ່ງ ອາດຮ້ອງຂໍໃຫ້ຄູ່ພາຄີອີກຝ່າຍນຶ່ງກັກຕົວບຸກຄົນ ທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍໃຫ້ສົ່ງຕົວໄວ້ຊົ່ວຄາວກໍໄດ້. ຄຳຮ້ອງຂໍໃຫ້ກັກຕົວຊົ່ວຄາວນັ້ນ ຕ້ອງເຮັດເປັນລາຍລັກອັກສອນແລ້ວສົ່ງໄປຍັງຄູ່ພາຄີທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ ໂດຍຜ່ານທາງການທູດ ຫລື ໂດຍຜ່ານອົງການຕ່າງໜ່ວຍສາກົນ.
2. ໃນຄຳຮ້ອງຂໍນັ້ນ ຕ້ອງບອກກ່ຽວກັບຮູບປະພັນ ຂອງບຸກຄົນທີ່ຖືກຂໍໃຫ້ສົ່ງຕົວ ພ້ອມດ້ວຍທີ່ຢູ່ ຂອງຜູ້ກ່ຽວຖ້າຫາກຮູ້, ຄຳຊີ້ແຈງຫຍໍ້ ກ່ຽວກັບເຫດການດົວຈິງຂອງຄະດີ, ຄຳຊີ້ແຈງວ່າໄດ້ອອກຄຳສັ່ງກັກຕົວ ຫຼື ໄດ້ມີຄຳຕັດສິນທີ່ໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດ ຫຼື ຄຳພິພາກສາວ່າ ບຸກຄົນນັ້ນ ໄດ້ກະທຳຜິດຕາມທີ່ກ່າວໄວ້ໃນມາດຕາ 7 ຂອງສົນທິສັນຍາລະບັບນີ້ ແລະ ຄຳຊີ້ແຈງວ່າ ຈະໄດ້ສົ່ງຄຳຮ້ອງຂໍໃຫ້ສົ່ງບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ ຂ້າມແດນມາຕາມພາຍຫຼັງ.
3. ຈະມີການແຈ້ງຜົນຂອງຄຳຮ້ອງຂໍ ໃຫ້ແກ່ຄູ່ພາຄີທີ່ຮ້ອງຂໍຊາບ ໂດຍບໍ່ມີການຊັກຊ້າ.
4. ການກັກຕົວຕາມມາດຕານີ້ ຈະສິ້ນສຸດລົງພາຍໃນກຳນົດເວລາ 60 ວັນ ຫລັງຈາກການກັກຕົວບຸກຄົນທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍໃຫ້ສົ່ງຕົວ ຖ້າວ່າເຈົ້າໜ້າທີ່ຜູ້ມີສິດອຳນາດຂອງຄູ່ພາຄີທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ ຫາກຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບຄຳ

ຮ້ອງຂໍຢ່າງເປັນທາງການໃຫ້ສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ແລະ ເອກະສານທີ່ຈຳເປັນຕາມທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນມາດຕາ 7 ຂອງສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້.

5. ການກັກຕົວຊົ່ວຄາວທີ່ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງຕາມຂໍ້ 4 ຂອງມາດຕານີ້ ຈະບໍ່ເປັນອຸປະສັກຕໍ່ການສົ່ງບຸກຄົນດັ່ງກ່າວຂ້າມແດນ ຖ້າຫາກວ່າໄດ້ມີການສົ່ງຄຳຮ້ອງຂໍໃຫ້ສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ແລະ ເອກະສານທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 7 ຂອງສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ຕາມມາພາຍຫລັງ.

ມາດຕາ 10

ການສົ່ງມອບຕົວບຸກຄົນທີ່ຖືກຂໍໃຫ້ສົ່ງຕົວ

1. ຄູ່ພາຄີທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ ຈະໄດ້ແຈ້ງຂໍ້ຕົກລົງຂອງຕົນຜ່ານທາງການພູດໂດຍໄວ ໃຫ້ຄູ່ພາຄີທີ່ຮ້ອງຂໍຊາບຄວາມເຫັນຂອງຕົນ ກ່ຽວກັບຄຳຮ້ອງຂໍໃຫ້ສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ.
2. ຖ້າຫາກວ່າການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ໄດ້ຮັບການອະນຸມັດແລ້ວ ຄູ່ພາຄີທັງສອງຝ່າຍ ຈະປຶກສາຫາລື ແລະ ຕົກລົງກັນ ກ່ຽວກັບການດຳເນີນການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ.
3. ຄູ່ພາຄີທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ ຕ້ອງໃຫ້ເຫດຜົນໃນການປະຕິເສດຄຳຮ້ອງຂໍໃຫ້ສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນບາງສ່ວນ ທີ່ທັງໝົດຕໍ່ຄູ່ພາຄີທີ່ຮ້ອງຂໍ.
4. ຈະຖືວ່າຄູ່ພາຄີທີ່ຮ້ອງຂໍ ໄດ້ຖອນຄຳຮ້ອງຂໍໃຫ້ສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ຖ້າຫາກວ່າຄູ່ພາຄີຝ່າຍນີ້ບໍ່ຮັບຕົວບຸກຄົນ ທີ່ຖືກຂໍໃຫ້ສົ່ງຕົວພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສິບຫ້າວັນ ຫລັງຈາກວັນທີ່ໄດ້ມີການຕົກລົງ ກ່ຽວກັບການດຳເນີນການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນແລ້ວ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ ໄດ້ມີການກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 5 ຂອງມາດຕານີ້ ຄູ່ພາຄີທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ ຈະປ່ອຍຕົວບຸກຄົນນັ້ນໃຫ້ເປັນອິດສະລະໃນທັນທີ ແລະ ອາດຈະປະຕິເສດການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ກ່ຽວກັບການກະທຳຜິດດຽວກັນນັ້ນໄດ້.
5. ຖ້າວ່າຄູ່ພາຄີຝ່າຍນຶ່ງ ຫາກບໍ່ສາມາດມອບ ຫລື ຮັບຕົວບຸກຄົນ ທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍໃຫ້ສົ່ງຕົວພາຍໃນກຳນົດເວລາທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນຢ່ອນເຫດ ແລະ ຜົນທີ່ຢູ່ນອກເໜືອຈາກການຄວບຄຸມຂອງຕົນແລ້ວ ກໍ່ໃຫ້ແຈ້ງຕໍ່ຄູ່ພາຄີອີກຝ່າຍນຶ່ງຊາບ ຄູ່ພາຄີຈະປຶກສາຫາລືກັນ ກ່ຽວກັບການດຳເນີນການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນກັນໃໝ່ ແລະ ນຳເອົາຂໍ້ຄວາມຕາມຂໍ້ 4 ຂອງມາດຕານີ້ມາປະຕິບັດ.

ມາດຕາ 11

ການເລື່ອນການມອບຕົວ ແລະ ການມອບຕົວຊົ່ວຄາວ

1. ໃນເມື່ອບຸກຄົນ ທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍໃຫ້ສົ່ງຕົວກຳລັງຖືກດຳເນີນຄະດີ ຫລື ກຳລັງປະຕິບັດໂທດຢູ່ໃນປະເທດຂອງຄູ່ພາຄີທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍໃນການກະທຳຜິດອື່ນ ທີ່ນອກຈາກການກະທຳຜິດທີ່ຂໍໃຫ້ມີການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນນັ້ນ ຄູ່ພາຄີທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ ອາດຈະມອບຕົວບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ ຫລື ເລື່ອນການມອບຕົວນັ້ນອອກໄປ ຈົນກວ່າການດຳເນີນຄະດີຈະສິ້ນສຸດລົງ ຫລື ໄດ້ມີການປະຕິບັດໂທດຕາມຄຳຕັດສິນທີ່ໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດ ຫລື ຄຳພິພາກສາທັງໝົດ ຫລື ບາງສ່ວນແລ້ວ ຄູ່ພາຄີທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ ຈະແຈ້ງໃຫ້ແກ່ຄູ່ພາຄີທີ່ຮ້ອງຂໍຊາບກ່ຽວກັບການເລື່ອນນັ້ນ.
2. ພາຍໃນຂອບເຂດທີ່ກົດໝາຍອະນຸຍາດ ແລະ ໃນກໍລະນີບຸກຄົນທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຈະຖືກສົ່ງຂ້າມແດນໄດ້ ຄູ່ພາຄີທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ ອາດຈະມອບຕົວບຸກຄົນທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍໃຫ້ສົ່ງຕົວເປັນການຊົ່ວຄາວ ໃຫ້ແກ່ຄູ່ພາຄີທີ່ຮ້ອງຂໍ ເພື່ອໄປທຳການຮ້ອງຟ້ອງຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນ. ບຸກຄົນທີ່ຖືກສົ່ງຕົວຊົ່ວຄາວກັບ

ມາຍັງຄູ່ພາຄີທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍພາຍຫລັງການມອບຕົວຊົ່ວຄາວແລ້ວນັ້ນ ອາດຖືກມອບຕົວຄືນໃຫ້ຄູ່ພາຄີຮ້ອງຂໍນັ້ນອີກ ເພື່ອຈະປະຕິບັດໂທດຕາມຄຳຕັດສິນທີ່ໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດ ຫລື ຄຳພິພາສາ ໂດຍອີງຕາມບົດບັນຍັດ ຂອງສິນທີ່ສັນຍາສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 12

ການຮ້ອງຂໍໃຫ້ສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນຈາກຫລາຍລັດ

ຖ້າຫາກຄຳຮ້ອງຂໍໃຫ້ສົ່ງບຸກຄົນງຽວກັນຂ້າມແດນ ຈາກຄູ່ພາຄີຝ່າຍນຶ່ງ ແລະ ຈາກລັດທີ່ສາມອີກລັດນຶ່ງ ຫລື ຫລາຍກ່ວາ, ຄູ່ພາຄີທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ ອາດຈະຕັດສິນໃຈສົ່ງບຸກຄົນນັ້ນຂ້າມແດນໃຫ້ຕາມຄຳຮ້ອງຂໍຂອງຝ່າຍໃດກໍໄດ້.

ມາດຕາ 13

ຫລັກການວ່າດ້ວຍການພິຈາລະນາການກະທຳຜິດໃນເລື່ອງສະເພາະ

1. ບຸກຄົນທີ່ຖືກສົ່ງຕົວຂ້າມແດນພາຍໂຕ່ສິນທີ່ສັນຍາສະບັບນີ້ ຈະບໍ່ຖືກກັກຕົວເພື່ອດຳເນີນຄະດີ ຫລື ລົງໂທດຢູ່ໃນດິນແດນຂອງຄູ່ພາຄີທີ່ຮ້ອງຂໍ ກ່ຽວກັບການກະທຳຜິດອື່ນ ນອກຈາກການກະທຳຜິດທີ່ໄດ້ອະນຸມັດໃຫ້ສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ແລະ ຈະບໍ່ຖືກສົ່ງຕົວຂ້າມແດນໂດຍຄູ່ພາຄີນັ້ນ ໄປຍັງລັດທີ່ສາມເວັ້ນເສຍ ແຕ່:
 - ກ. ບຸກຄົນນັ້ນ ໄດ້ອອກຈາກດິນແດນຂອງຄູ່ພາຄີທີ່ຮ້ອງຂໍ ພາຍຫລັງມີການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ແລະ ໄດ້ກັບເຂົ້າໄປຄືນໃໝ່ອີກໂດຍຄວາມສະຫມັກໃຈ;
 - ຂ. ບຸກຄົນນັ້ນ ບໍ່ໄດ້ອອກຈາກດິນແດນຂອງຄູ່ພາຄີທີ່ຮ້ອງຂໍ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສາມສິບວັນ ຫລັງຈາກທີ່ໄດ້ຖືກປ່ອຍຕົວ;
 - ຄ. ຄູ່ພາຄີທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ ໄດ້ເທັມດືນກຳການກັກຂັງ, ການດຳເນີນຄະດີຢູ່ສານ ຫລື ການປະຕິບັດໂທດຕໍ່ບຸກຄົນນັ້ນ ກ່ຽວກັບການກະທຳຜິດອື່ນ ນອກຈາກການກະທຳຜິດທີ່ໄດ້ອະນຸມັດໃຫ້ສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ຫລື ເທັມດືນກຳການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນໃຫ້ແກ່ລັດທີ່ສາມ. ເພື່ອຈຸດປະສົງນີ້ ຄູ່ພາຄີທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ ອາດຈະຂໍໃຫ້ມີການສົ່ງເອກະສານ ຫລື ຄຳຊີ້ແຈງອື່ນໆ ດັ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນມາດຕາ 7 ຂອງສິນທີ່ສັນຍາສະບັບນີ້ ລວມທັງຄຳໃຫ້ການຂອງບຸກຄົນທີ່ຖືກຂໍໃຫ້ສົ່ງຕົວຂ້າມແດນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການກະທຳຜິດນັ້ນ.
2. ຂໍ້ກຳນົດເຫລົ່ານີ້ ຈະບໍ່ມີຜົນບັງຄັບຕໍ່ການກະທຳຜິດ ທີ່ເກີດຂຶ້ນ ພາຍຫລັງການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ.

ມາດຕາ 14

ການສົ່ງມອບຊັບ

1. ຕາມທີ່ກົດໝາຍຂອງຕົນ ໄດ້ອະນຸຍາດໄວ້ ແລະ ເມື່ອຖືກຮ້ອງຂໍຈາກຄູ່ພາຄີ, ຄູ່ພາຄີທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍຈະຢຶດ ຫລື ອາຍັດຊັບ ແລະ ຈະສົ່ງມອບຊັບ, ບັນຊີຊັບທີ່ຖືກອາຍັດ ພ້ອມກັບການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ; ຊັບດັ່ງກ່າວມີດັ່ງນີ້:
 - ກ. ຊັບທີ່ໃຊ້ເປັນຂໍ້ມູນຫລັກຖານ;

- ຂ. ຊັບທີ່ໄດ້ມາຈາກການກະທຳຜິດ ຊຶ່ງພົບເຫັນຢູ່ໃນການຄອບຄອງຂອງບຸກຄົນທີ່ຖືກຂໍໃຫ້ສິ່ງຕົວໃຫ້
ຂະນະທີ່ຖືກຈັບຕົວ ຫລື ຄົ້ນພົບຕາມພາຍຫລັງ.
2. ຊັບທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນຂໍ້ 1 ຂອງມາດຕານີ້ ຈະຖືກສົ່ງມອບໃຫ້ ເຖິງວ່າການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ຊຶ່ງອະນຸ
ມັດໄປແລ້ວນັ້ນ ຈະບໍ່ສາມາດດຳເນີນໄດ້ ເນື່ອງຈາກບຸກຄົນທີ່ຖືກຂໍໃຫ້ສິ່ງຕົວນັ້ນ ໄດ້ເສຍຊີວິດ, ທາຍ
ສາບສູນ ຫລື ເອົາຕົວລົບໜີ.
3. ໃນກໍລະນີທີ່ຊັບດັ່ງກ່າວ ຈະຕ້ອງຖືກຍຶດ ຫລື ຖືກຮັບ ຢູ່ໃນດິນແດນຂອງຄູ່ພາຄີທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ ຄູ່ພາຄີທີ່ຖືກ
ຮ້ອງຂໍ ອາດຈະຍຶດຊັບນັ້ນໄວ້ເປັນການຊົ່ວຄາວ ຫລື ສົ່ງມອບໃຫ້ໂດຍມີເງື່ອນໄຂວ່າ ຈະຕ້ອງສົ່ງຊັບນັ້ນ
ຄືນ ເພື່ອໃຊ້ເປັນຫລັກຖານໃນການດຳເນີນຄະດີອາຍາ ທີ່ພວມດຳເນີນຢູ່.
4. ສິດໃນຊັບດັ່ງກ່າວ ຊຶ່ງຄູ່ພາຄີທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ ຫລື ລັດ ຫລື ບຸກຄົນອື່ນໃດໜຶ່ງ ອາດຈະໄດ້ມານັ້ນ ຈະໄດ້ຮັບ
ການຄຸ້ມຄອງ. ໃນກໍລະນີຊັບນັ້ນຈະຖືກສົ່ງຄືນຕາມຄຳຮ້ອງຂໍ ກໍບໍ່ໃຫ້ຄິດຄຳໃຊ້ຈ່າຍໃດໆ ໃຫ້ແກ່ຄູ່ພາຄີ
ທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ ແລະ ສົ່ງຊັບສິ່ງຂອງນັ້ນຄືນໂດຍໄວທີ່ສຸດ ເທົ່າທີ່ຈະໄວໄດ້ ພາຍຫລັງການດຳເນີນຄະດີຢູ່
ສານແລ້ວ.

ມາດຕາ 15

ການຜ່ານແດນ

1. ການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນຈາກລັດທີ່ສາມ ໃຫ້ຄູ່ພາຄີອີກຝ່າຍໜຶ່ງ ໂດຍຜ່ານດິນແດນຂອງຄູ່ພາຄີຂອງອີກ
ຝ່າຍໜຶ່ງ, ຄູ່ພາຄີ ທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ ຈະຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດຕໍ່ຄູ່ພາຄີຂອງຕົນ ໃນກໍລະນີທີ່ໃຊ້ການຂົນສົ່ງທາງອາ
ກາດ ແລະ ໂດຍບໍ່ມີການກຳນົດທີ່ຈະລົງຈອດໃນດິນແດນຂອງຄູ່ພາຄີຝ່າຍນັ້ນ ກໍບໍ່ຈຳເປັນຈະຕ້ອງໄດ້
ຮັບການອະນຸຍາດທີ່ວ່ານັ້ນ.
2. ຄູ່ພາຄີທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ ຈະອະນຸຍາດຄຳຮ້ອງຂໍຜ່ານແດນທີ່ເຮັດໂດຍຄູ່ພາຄີອີກຝ່າຍໜຶ່ງ ຖ້າວ່າຄຳຮ້ອງຂໍນັ້ນ
ຫາກບໍ່ຖືກຫ້າມຕາມກົດໝາຍຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 16

ການແຈ້ງຜົນການດຳເນີນການ

ຄູ່ພາຄີທີ່ຮ້ອງຂໍ ຈະແຈ້ງໃຫ້ຄູ່ພາຄີທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍໃນເວລາອັນຄວນເຖິງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການຮ້ອງພ້ອງ,
ການດຳເນີນຄະດີຢູ່ສານ ແລະ ການປະຕິບັດໂທດ ຕໍ່ບຸກຄົນທີ່ຖືກຂໍໃຫ້ສິ່ງຕົວ ຫລື ການສົ່ງບຸກຄົນນັ້ນຂ້າມ
ແດນຕໍ່ໄປຍັງລັດທີ່ສາມ.

ມາດຕາ 17

ການຊ່ວຍເຫລືອ ແລະ ຄຳໃຊ້ຈ່າຍ

1. ຄູ່ພາຄີທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ ຈະປະກົດຕົວໃນນາມຄູ່ພາຄີທີ່ຮ້ອງຂໍ ເພື່ອປະຕິບັດຕາມຂະບວນການທີ່ເກີດຈາກ
ຄຳຮ້ອງຂໍໃຫ້ສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ.
2. ບຸກຄຳໃຊ້ຈ່າຍທີ່ເກີດຂຶ້ນຢູ່ໃນດິນແດນ ຂອງຄູ່ພາຄີທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍຈາກການດຳເນີນການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມ
ແດນ ຕະຫລອດຈົນເຖິງເວລາສົ່ງມອບຕົວບຸກຄົນທີ່ຂໍໃຫ້ສິ່ງຕົວຂ້າມແດນ ໃຫ້ເປັນພາລະຂອງຄູ່ພາຄີທີ່
ຖືກຮ້ອງຂໍ.

ມາດຕາ 18

ການພົວພັນກັບອະນຸສັນຍາພະຫຸພາຄີ

ສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ ຈະບໍ່ສົ່ງຜົນສະທ້ອນຕໍ່ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງຄູ່ພາຄີ ທີ່ມີຢູ່ໃນອະນຸສັນຍາພະຫຸພາຄີ ຄືອື່ນໆ.

ມາດຕາ 19

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ທຸກຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກການນຳໃຊ້ ຫຼື ການຕີຄວາມໝາຍໃນສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ ຈະຖືກແກ້ໄຂ ໂດຍຜ່ານການປຶກສາຫາລື ຫລື ການພົບປະເຈລະຈາກັນ.

ມາດຕາ 20

ການໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ, ການມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ ແລະ ກຳນົດເວລາ

1. ສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ ແລະ ສານສັດຕະຍາບັນ ຈະໄດ້ແລກປ່ຽນກັນທີ່ ວຽງຈັນ.
ສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ ຈະມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ 30 ວັນ ຫລັງຈາກວັນແລກປ່ຽນສານສັດຕະຍາບັນ.
2. ຄູ່ພາຄີແຕ່ລະຝ່າຍ ສາມາດຍົກເລີກສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ເວລາໃດກໍໄດ້ ໂດຍການແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນ ໃຫ້ຄູ່ພາຄີອີກຝ່າຍໜຶ່ງຊາບ ໂດຍທາງການທູດ. ສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ ຈະຍັງຄົງມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ຕໍ່ໄປອີກ 06 ເດືອນ ຫລັງຈາກວັນທີ່ຄູ່ພາຄີອີກຝ່າຍໜຶ່ງ ໄດ້ຮັບການແຈ້ງດັ່ງກ່າວ. ການຍົກເລີກ ຈະບໍ່ສົ່ງຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຂະ ບວນການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ໃດໆ ທີ່ໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນກ່ອນ ທີ່ຈະມີການແຈ້ງດັ່ງກ່າວ.

ເພື່ອເປັນຫລັກຖານ ຜູ້ລົງນາມທີ່ໄດ້ຮັບການມອບໝາຍໂດຍຖືກຕ້ອງຈາກລັດແຕ່ລະຝ່າຍ ໄດ້ລົງນາມໃນ ສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້.

ເຮັດຄູ່ກັນເປັນສອງຕົ້ນສະບັບ, ທີ່ບາງກອກ ວັນທີ 5 ມີນາ 1999 ເປັນສາມພາສາ, ເປັນພາສາໄທ, ລາວ ແລະ ອັງກິດ. ພາສາໄທ ແລະ ພາສາລາວ ມີຄຸນຄ່າເທົ່າທຽມກັນ ໃນກໍລະນີມີຄວາມແຕກຕ່າງໃນການຕີ ຄວາມໝາຍໃນສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ ໃຫ້ໃຊ້ສະບັບພາສາອັງກິດ ເປັນບ່ອນອີງ.

ຕາງໜ້າ

ລາຊະອານາຈັກໄທ

ສຸຣິນ ພິດສຸວັນ

ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງການ
ຕ່າງປະເທດ

ຕາງໜ້າ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສົມສະຫວາດ ເລິ່ງສະຫວັດ

ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ,
ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງການຕ່າງປະເທດ

TREATY
ON EXTRADITION
BETWEEN
THE KINGDOM OF THAILAND
AND
THE LAO PEOPLE'S DEMOCRATIC REPUBLIC

The Kingdom of Thailand and the Lao People's Democratic Republic
(hereinafter referred to as "the Contracting Parties");

Desirous of promoting, on the basis of mutual respect for sovereignty,
equality and mutual benefit, the effective cooperation between the two countries in
the prevention and suppression of crime by concluding a treaty on extradition;

Have agreed as follows :

ARTICLE 1
Obligation to Extradite

The Contracting Parties undertake to extradite to each other, in
accordance with the provisions of this Treaty, persons found in the territory of one of
the Contracting Parties who are wanted for prosecution, trial or for the imposition or
execution of punishment in the territory of the other Party for an extraditable
offence.

ARTICLE 2
Extraditable Offences

1. For the purposes of this Treaty, extraditable offences are offences
which are punishable under the laws of the Contracting Parties by the penalty of
imprisonment or other form of detention for a period of more than one year or by
any heavier penalty.

2. Where the request for extradition relates to a person sentenced to
imprisonment or other form of detention by a court of the Requesting Party for any
extraditable offence, extradition shall be granted only if a period of at least six
months in the sentence remains to be served.

3. For the purposes of this Article, in determining whether an offence
is an offence against the laws of both Parties, it shall not matter whether the laws of
the Contracting Parties place the conduct constituting the offence within the same
category of offence or denominate the offence by the same terminology;

4. When extradition has been granted with respect to an extraditable
offence, it may also be granted in respect of any other offence specified in the
extradition request that meets all other requirements for extradition except for
periods of penalty or detention order set forth in paragraphs 1 and 2 of this Article.

ARTICLE 3
Grounds for Mandatory Refusal

Extradition shall not be granted under this Treaty in any of the following circumstances:

(1) The Requested Party considers the offence for which the request for extradition is made by the Requesting Party as a political offence. Reference to a political offence shall not include the taking or attempted taking of the life or an attack on the person of a Head of State or a Head of Government or a member of his or her family.

(2) The Requested Party has well-founded reasons to suppose that the request for extradition made by the Requesting Party aims to institute criminal proceedings against or execute punishment upon the person sought on account of race, religion, nationality or political opinion of that person, or that the position of the person sought in judicial proceedings will be prejudiced for any of the reasons mentioned above.

(3) The offence for which the request for extradition is made is exclusively an offence under military law of the Requesting Party and does not constitute an offence under criminal law of that Contracting Party.

(4) The prosecution or the execution of punishment for the offence for which extradition has been sought has become barred by reason prescribed under the law of either Contracting Party including a law relating to lapse of time.

(5) The Requested Party has passed judgment upon the person sought in respect of the same offence, before the request for extradition is made.

ARTICLE 4
Grounds for Discretionary Refusal

Extradition may be refused under this Treaty in any of the following circumstances :

(1) The Requested Party in accordance with its law has jurisdiction over the offence for which the request for extradition is made and shall institute proceedings against the person sought.

(2) In exceptional cases, the Requested Party while also taking into account the seriousness of the offence and the interests of the Requesting Party deems that, because of the personal circumstances of the person sought, the extradition would be incompatible with humanitarian consideration.

(3) The Requested Party is in the process of proceeding against the person sought in respect of the same offence.

ARTICLE 5
Extradition of Nationals

1. Each Contracting Party shall have the right to refuse extradition of its own nationals.

2. If extradition is not granted pursuant to paragraph 1 of this Article, the Requested Party shall, at the request of the Requesting Party, submit the case to its competent authority for prosecution. For this purpose, the Requesting Party shall submit documents and evidence relating to the case to the Requested Party.

3. Notwithstanding paragraph 2 of this Article, the Requested Party shall not be required to submit the case to its competent authority for prosecution if the Requested Party has no jurisdiction over the offence.

ARTICLE 6
Channels of Communication

For the purposes of this Treaty, the Contracting Parties shall communicate through the diplomatic channels, unless otherwise provided for in this Treaty.

ARTICLE 7
Request for Extradition and Required Documents

1. A request for extradition shall be made in writing and shall be accompanied by the followings :

- (a) documents, statements or other evidence sufficient to describe the identity and probable location of the person sought;
- (b) a statement of the facts of the case;
- (c) the provisions of the law describing the essential elements and the designation of the offence for which extradition is requested;
- (d) the provisions of the law describing the punishment for the offence; and
- (e) the provisions of the law describing any time limit on the prosecution or the execution of punishment for the offence, if any.

2. A request for the extradition relating to a person sought for prosecution also shall be accompanied by:

- (a) a copy of the warrant of arrest issued by a judge, a prosecutor or other competent authority of the Requesting Party;
- (b) such evidence as would justify that person's arrest and committal for trial, including evidence establishing that the person sought is the person to whom the warrant of arrest refers.

3. When the request for extradition relates to a person found guilty, in addition to the items required by paragraph 1 of this Article, it shall be accompanied by:

- (a) a copy of the judgment by a court of the Requesting Party;

- (b) evidence providing that the person sought is the person to whom the judgment refers; and
- (c) a statement showing to what extent the sentence has been carried out.

4. All the documents to be presented by the Requesting Party pursuant to the provisions of this Treaty shall be officially signed or sealed and shall be accompanied by a translation in the language of the Requested Party or the English or French language.

ARTICLE 8 Additional Information

If the Requested Party considers that the information furnished in support of a request for extradition is not sufficient in accordance with this Treaty to enable extradition to be granted, that Party may request that additional information be furnished within such time as it specifies. If the Requesting Party fails to submit additional information within that period, it shall be considered as having renounced its request voluntarily. However, the Requesting Party shall not be precluded from making a fresh request for the same purpose.

ARTICLE 9 Provisional Arrest

1. In case of urgency, one Contracting Party may request the other Contracting Party to take provisional arrest against the person sought. Such request may be submitted in writing through the diplomatic channels or through the International Criminal Police Organization (INTERPOL).

2. The request shall contain : a description of the person sought; the location of that person, if known; a brief statement of the facts of the case; a statement of the existence of a warrant of arrest or judgment against that person, as referred to in Article 7; and a statement that a request for extradition of the person sought will follow.

3. The Requesting Party shall be notified without delay of the result of its request.

4. Provisional arrest shall be terminated if, within a period of sixty days after the arrest of the person sought, the competent authority of the Requested Party has not received the formal request for extradition and the supporting documents required by Article 7.

5. The termination of provisional arrest pursuant to paragraph 4 of this Article shall not prejudice the extradition of the person sought if the extradition request and the supporting documents mentioned in Article 7 are delivered at a later date.

ARTICLE 10
Surrender of the Person Sought

1. The Requested Party shall, through the diplomatic channels, notify without delay the Requesting Party of its decision on the request for extradition.
2. If the extradition has been granted, the Requested Party and the Requesting Party shall decide through consultation on the implementation of the extradition.
3. The Requested Party shall provide reasons for any partial or complete rejection of the request for extradition.
4. The Requesting Party shall be considered as renouncing the request for extradition if it does not accept the person sought within fifteen days after the date on which the implementation of the extradition has been agreed, unless otherwise provided for in paragraph 5 of this Article. The Requested Party shall set that person at liberty immediately and may refuse extradition for the same offence.
5. If one Contracting Party fails to surrender or accept the person sought within the agreed period for reasons beyond its control, the other Party shall be notified. The Contracting Parties shall decide through consultation on the implementation of the extradition again, and the provisions of paragraph 4 of this Article shall apply.

ARTICLE 11
Postponed and Temporary Surrender

1. When the person sought is being proceeded against or is serving a sentence in the Requested Party for an offence other than that for which extradition is requested, the Requested Party may surrender the person sought or postpone surrender until the conclusion of the proceedings or the service of the whole or any part of the sentence imposed. The Requested Party shall inform the Requesting Party of any postponement.
2. To the extent permitted by its law, where a person has been found extraditable, the Requested Party may temporarily surrender the person sought for the purpose of prosecution to the Requesting Party in accordance with conditions to be determined between the Contracting Parties. A person who is returned to the Requested Party following a temporary surrender may be finally surrendered to the Requesting Party to serve any sentence imposed, in accordance with the provisions of this Treaty.

ARTICLE 12
Requests for Extradition Made by Several States

If requests for extradition of the same person are made by one Contracting Party and one or more third States, the Requested Party may determine the priority of any of these requests.

ARTICLE 13
Rule of Speciality

1. A person extradited under this Treaty shall not be detained, tried, or punished in the territory of the Requesting Party for an offence other than that for which extradition has been granted, nor be extradited by that Party to a third State, unless :

- (a) that person has left the territory of the Requesting Party after extradition and has voluntarily returned to it;
- (b) that person has not left the territory of the Requesting Party within thirty days after being free to do so; or
- (c) the Requested Party has consented to detention, trial or punishment of that person for an offence other than that for which extradition was granted, or to extradition to a third State. For this purpose, the Requested Party may require the submission of any document or statement mentioned in Article 7, including any statement made by the extradited person with respect to the offence concerned.

2. These stipulations shall not apply to offences committed after extradition.

ARTICLE 14
Handing over of Property

1. The Requested Party shall, insofar as its law permits and at the request of the Requesting Party, seize and upon the granting of the extradition hand over property :

- (a) which may be required as evidence; or
- (b) which has been acquired as a result of the offence and which, at the time of the arrest, is found in the possession of the person claimed or is subsequently discovered.

2. The property mentioned in paragraph 1 of this Article shall be handed over even if extradition, having been granted, cannot be carried out due to the death, disappearance, or escape of the person claimed.

3. When the said property is liable to seizure or confiscation in the territory of the Requested Party, the Requested Party may, in connection with pending criminal proceedings, temporarily retain it or hand it over on condition that it be returned.

4. Any right which the Requested Party of any State or individual may have acquired in the said property shall be preserved. Where these rights exist, the property shall be returned without charge to the Requested Party at its request, as soon as possible after the trial.

ARTICLE 15

Transit

1. When a person is to be extradited to a Contracting Party from a third State through the territory of the other Contracting Party, the former Contracting Party shall request the latter to permit the transit. No such authorization is required where air transportation is used and no landing is scheduled on the territory of the other Contracting Party.

2. The Requested Party shall grant the request for transit made by the other Contracting Party, provided that it is not against its law.

ARTICLE 16

Notification of Result

The Requesting Party shall notify the Requested Party in time of the information relating to the prosecution against, the trial of and the execution of punishment upon the person sought or the re-extradition of that person to third State.

ARTICLE 17

Assistance and Expenses

1. The Requested Party shall appear on behalf of the Requesting Party and conduct and carry out any proceedings arising out of a request for extradition.

2. Expenses incurred in the territory of the Requested Party by reason of extradition, up to the moment of surrender of the person to be extradited, shall be borne by that Party.

ARTICLE 18

Relationship with Multilateral Conventions

This Treaty shall not affect any rights enjoyed and any obligations assumed by the Contracting Parties under any multilateral convention.

ARTICLE 19
Settlement of Disputes

Any dispute arising from the implementation or interpretation of this Treaty shall be settled by consultation or negotiation.

ARTICLE 20
Ratification, Entry into Force and Duration

1. This Treaty is subject to ratification. The instruments of ratification shall be exchanged at Vientiane. This Treaty shall enter into force thirty days after the exchange of the instruments of ratification.

2. Either Contracting Party may terminate this Treaty by giving written notice to the other Contracting Party through the diplomatic channels. This Treaty will remain in force until six months after the date on which the other Contracting Party receives such notice. The termination of this Treaty shall not prejudice any extradition proceedings commenced prior to the termination.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, being duly authorized by their respective States, have signed this Treaty.

DONE in duplicate at Bangkok on this 5th day of March 1999 in the Thai, Lao and English languages. The Thai and Lao texts are equally authentic. In case of any divergence of interpretation, the English text shall prevail.

For the Kingdom of Thailand

For the Lao People's Democratic Republic

(Mr. Surin Pitsuwan)
Minister of Foreign Affairs

(Mr. Somsavat Lengsavad)
Deputy Prime Minister and Minister of
Foreign Affairs

Instrument of Ratification

WHEREAS the Treaty on Extradition between the Kingdom of Thailand and the Lao People's Democratic Republic was signed at Bangkok on 5 March 1999 by the duly authorized Representatives of the Governments of the Kingdom of Thailand and of the Lao People's Democratic Republic ; and

WHEREAS Article 20 paragraph 1 of the Treaty provides that this Treaty is subject to ratification; the instruments of ratification shall be exchanged at Vientiane and this Treaty shall enter into force thirty days after the exchange of the instruments of ratification;

THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF THAILAND, having considered the aforesaid Treaty, hereby confirms and ratifies the same and undertakes to faithfully perform and carry out all the stipulations contained therein.

IN WITNESS WHEREOF, this Instrument of Ratification is signed and sealed by the Minister of Foreign Affairs of the Kingdom of Thailand.

DONE at the Ministry of Foreign Affairs, this 19th day of December in the Year Two thousand Five hundred and Forty-three of the Buddhist Era, corresponding to the Year Two thousand of the Christian Era.

(Surin Pitsuwan)
Minister of Foreign Affairs
of the Kingdom of Thailand

**PROCES-VERBAL OF EXCHANGE
OF
INSTRUMENTS OF RATIFICATION**

The Undersigned have met today for the purpose of exchanging the Instruments of Ratification of the Treaty on Extradition between the Kingdom of Thailand and the Lao People's Democratic Republic, signed at Bangkok on the Fifth day of March, One thousand Nine hundred and Ninety-nine.

According to Article 20 of the above-mentioned Treaty, the Treaty shall enter into force thirty days after the exchange of the instruments of ratification, i.e. the First day of March, Two thousand and One.

The Instruments of Ratification, having been examined and found to be in due form, have been exchanged today.

IN WITNESS WHEREOF, the Undersigned have signed the present Procès-Verbal.

Done at Vientiane, in duplicate, in English, this Thirtieth day of January in the Year Two thousand Five hundred and Forty-four of the Buddhist Era, corresponding to the Year Two thousand and One of the Christian Era.

For the Government of
the Kingdom of Thailand

(Suvidhya Simaskul)
Ambassador Extraordinary
and Plenipotentiary

For the Government of
the Lao People's Democratic Republic

(Phongsavath Boupha)
Vice-Minister of Foreign Affairs

LAO PEOPLE'S DEMOCRATIC REPUBLIC

Peace, Independence, Democracy, Unity, Prosperity

Minister for Foreign Affairs

POWERS

Deputy Prime Minister, Minister of Foreign Affairs
of the
Lao People's Democratic Republic

authorizes

H.E.Mr Phongsavath BOUPHA, Vice-Minister of Foreign Affairs of the Lao People's Democratic Republic, to sign on behalf of the Government of the Lao People's Democratic Republic the Procès-Verbal of Exchange of Instruments of Ratification concerning the Treaty on Extradition between the Lao People's Democratic Republic and the Kingdom of Thailand, which was signed at Bangkok, on 5 March 1999.

IN WITNESS WHEREOF, this Powers has been issued for service according to the Law. *[Signature]*

Vientiane, 29 January 2001

[Signature]
Somsavat LENGSAVAD

ສານປະກາດໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ

ຂອງ

ປະທານປະເທດ

ແຫ່ງ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ອາໄສສິດອຳນາດ ທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ ໃນມາດຕາ 53, ຂໍ້ທີ 11 ຂອງ ລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງ
ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ຂ້າພະເຈົ້າ ຄຳໄຕ ສີພັນດອນ
ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ປະກາດ

ມາດຕາ 1 : ໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ ແກ່ສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ລະຫວ່າງ ສາທາລະ
ນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ແລະ ລາຊະອານາຈັກໄທ, ຊຶ່ງໄດ້ຮັບການລົງນາມ
ທີ່ ບາງກອກ, ລາຊະອານາຈັກໄທ, ໃນວັນທີ 5 ມີນາ 1999.

ມາດຕາ 2 : ບັນດາມາດຕາຢູ່ໃນເອກະສານເຫຼົ່ານີ້ ຈະໄດ້ຮັບການເຄົາລົບ ແລະ ນັບຖືຢ່າງຄົບຖ້ວນ.

ເພື່ອເປັນຫຼັກຖານຢັ້ງຢືນ, ຂ້າພະເຈົ້າ ຈຶ່ງໄດ້ລົງນາມ ແລະ ປະທັບຕາ ໃສ່ໃນສານປະກາດໃຫ້
ສັດຕະຍາບັນສະບັບນີ້.

ເຮັດ ທີ່ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, 31 ທັນວາ 1999

M. Sam

ເຊັນຮັບປະຕິບັດ

ສົມສະຫຼວດ ເລິ່ງສະຫວັດ
ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ.

LAO PEOPLE'S DEMOCRATIC REPUBLIC
Peace, Independence, Democracy, Unity, Prosperity

Conformably to the rights and the authorities mentioned in the Article 53,
Point 11 of the Constitution of the Lao People's Democratic Republic

I, Khamtay SIPHANDONE,
President of the Lao People's Democratic Republic

declare :

ARTICLE 1 : The promulgation of ratification to the Treaty on Extradition between
the Government of the Lao People's Democratic Republic and the
Kingdom of Thailand, signed at Bangkok, the Kingdom of Thailand,
on 5 March 1999.

ARTICLE 2 : The whole articles stipulated in this Treaty shall be completely
respected.

IN WITNESS WHEREOF, I have hereunto set my hand and affixed
my seal on the present instrument of ratification .

Done at Vientiane, 31 December 1999

M. Siphandone

Countersigned

Somsavanh Lengsavad

Somsavanh LENGSAVAD
Deputy Director of the Ministry of Foreign Affairs